

ORGAN FOR SYKEPLEIERNES MISJONSRING
Nr. 4 • 81. ÅRG. • 2012

INNHold

	side
* Valg av nye medlemmer til Landsstyret i SMR	2
* Jul	4
* Hilsen fra Ragnhild Bjørsvik	6
* Bønnekort.....	7
* Rapport fra Link-konferansen 4. og 5. september 2012	11
* Helseprosjekt i Indonesia	12
* SMR i Sandefjord er 80 år	13
* SMR i Voss er 65 år.....	14
* Til minne	15

Foto: Olav Vestbøstad

SMR støtter helseprosjekt i Indonesia

MOTTO: HANS HERLIGHET TIL PRIS. EF. 1,12

Valg av nye medlemmer til Landsstyret i SMR

I 2013 trenger vi flere nye kandidater til valget. Landsstyret har siden 2010 vært samlet i Oslo til landsstyremøte 2 ganger i året. Det er et møte på høsten og et møte på våren. I denne siste perioden har vi ikke hatt noe fungerende AU slik det ble bestemt på Landsmøtet i 2010. Alle saker har derfor blitt drøftet av et fulltallig styre. Dette har fungert godt, men skal drøftes på nytt. Av andre oppgaver vil dere ha lest i Misjonsringen at vi har deltatt med en eller to representanter på flere av LINK-samlingene arrangert av Norme i Oslo.

Derfor trenger vi kandidater til styret. Kjenner du noen sykepleiere som kan være aktuelle kandidater? Eller har du tid og lyst til å stille til kandidat.

Vi trenger å få inn navn så snart som mulig og seinest 1.februar 2013. De kandidatene som stiller til valg skal bli presentert i Misjonsringen. Der må vi ha en presentasjon av hver enkelt og svar gjerne på spørsmålet: "Hva ønsker du Sykepleiernes Misjonsring skal være i årene framover?"

Det vil være aktuelt å drøfte SMR's plass i "misjonslandskapet" på Landsmøtet i 2013.

Av saker som må opp til behandling er vedtektene. Derfor ber vi hver enkelt av dere om å lese nøye gjennom og forberede dere til diskusjon og meningsutveksling. SMR har i underkant av 1000 medlemmer i Norge. Det er ca 45 grupper som er i aktivitet rundt om i landet. Mange av våre medlemmer er tidligere misjonærer. Da SMR ble startet var det bare lutherske misjonssykepleiere som var medlemmer og som etterhvert fikk tilskudd til lønn

fra SMR. Dette har forandret seg. Som vi ser av bønnekortet har vi et bredt samarbeid med mange kristne organisasjoner. Vi er med på et misjonsarbeid i mange forskjellige land.

Men mye har forandret seg siden SMR ble etablert i 1921. I våre dager er det få sykepleiere i misjonsorganisasjonene som drar ut for å arbeide som sykepleiere. De reiser ut med sin familie og har ofte andre oppgaver.

SMR har i mange år samarbeidet med misjonsorganisasjonene og har gitt støtte til forskjellige prosjekt innen helse og diakoni. Det er viktig for SMR nå å tenke igjennom hva vi skal velge å støtte økonomisk i årene framover.

Hvilke kriterier vil vi ha? Jeg tror vi på nytt må tenke igjennom hva som er vår profil og primære oppgave nå etter snart 92 års erfaring?

Derfor trenger vi et landsstyre som fortsatt vil jobbe for en god og tjenlig strategi for helse og misjon i tida framover.

Mange medlemmer av Sykepleiernes Misjonsring har vært aktive i mange, mange år. Hvert år er det noen som melder i fra om at nå har de ikke lenger krefter til å være med. Mange holder ut helt til de dør. Kjærligheten til dette arbeidet har vært og er stor. Vi skal takke for det .

Kan vi med ny tenkning om hvem vi er og hva vi vil med SMR få flere nye, yngre medlemmer? Flere som fortsatt er yrkesaktive?

Alle vet at mulighetene for helsetilbud og behandling er livsviktig. Og med mye kunnskaper om hvor mangelfullt det er i mange

land, kjenner vi en stor utfordring og en nød for dem som ikke får mulighetene til behandling og hjelp.

i juni 2013 til å be om at flere må stille til valg til Landsstyret.

Se vedtektene § 4. Landsmøte.

Ja, nå skal vi bruke tida fram til Landsmøtet **Landsstyret består nå av:**

Leder: Torbjørg Vikingsdal Andersen.
Valgt 2013. Kan gjenvelges.

Nesteleder (pt. redaktør): Frøydis Vestbøstad.
Valgt i 2007 og gjenvalgt i 2010. Kan gjenvelges.

Sekretær: Anne Kristine Snøløs.
Valgt i 2010. Kan gjenvelges.

Styremedlem (nestleder interim): Asta Lekven Hafell.
Valgt i 2010. Kan gjenvelges.

Styremedlem: Petra Tverberg.
Valgt inn i 2004, 2007 og 2010 Går ut av styret.

Vararepr.: Annbjørg Granlund.
Valgt inn i 2007 og 2010. Kan gjenvelges, men ønsker ikke gjenvalg.

Vararepr.: Eldbjørg Aase.
Valgt i 2007 og 2010. Kan gjenvelges.

*Derfor trenger vi nå minst 3 nye kandidater til nytt styre i 2013.
Se deg omkring, spør noen du kunne tenke deg vil være med i Landsstyret.*

Send oss informasjon.

Nye kandidater vil bli presentert i løpet av våren.

Kabb - det er bare to abonnenter som benytter seg av tilbudet om å få Misjonsringen på CD. Dette er et dyrt tilbud, og vi velger derfor å legge dette tilbudet ned fra 1.1.2013. De som benytter seg av tilbudet vil bli underrettet.

JUL

*Så enkelt og stille kom Gud til vår jord,
Så høyt er jeg elsket av Jesus, min bror.
Han kom fra Guds himmel, Gud selv var han lik,
men Jesus ble fattig, og jeg har blitt rik.*

I den første kristne tid feiret de visstnok ikke jul. Men Jesu oppstandelse fra døden ble feiret. Jesu seier over ondskapens makt, frelse fra fortapelsen ble en viktig høytid for de første kristne. Det er lenge siden. Nå har vi i lange tider hatt tradisjoner i vår verden for å minnes at Guds sønn, Jesus ble født inn i vår verden. Hans fødsel inn i vår verden var en begynnelse på noe nytt i relasjonen Gud og mennesker. Mange tenker ikke over det i dag. Nissene, julesnøen og alle gavene, fridagene, festen og maten blir feiret. Vi kan høre de kristne julesangene som bakgrunn, som en stemning i

bakgrunnen når handlesentrene bugner av glitter og gaver. Og mer eller mindre stressa mennesker skal rekke å handle mange gaver og mye god mat slik at julen blir det man drømmer om. Ordene i de kristne julesangene blir ikke viktige i travleheten. Kanskje er det bare melodiene som blir en del av stemningen.

Ja, hva drømmer vi om egentlig? Hva er verdifullt for oss? De årene jeg bodde i Kamerun og på Madagaskar fikk jeg oppleve en helt anderledes julefeiring. I Kamerun var det i mange kirker unge mennesker som laget teater og spilte juleevangeliet. En fantastisk mulig-

het til å formidle julen i et land der mange mennesker ikke kan lese Bibelen selv. Men det var masse entusiasme over å formidle julens gledesbudskap, håpet om at Gud kom til oss. Før jul øver alle kirkekorene i lang tid. For gudstjenestene er selve julefeiringa. Det er kø på vei inn i kirka hver helligdag enda det er to eller tre gudstjenester samme dag.

På Madagaskar var det likedan. Jeg spurte en gang en jordmorkollega på Madagaskar. ”Hva er det største og viktigste med julen for deg personlig?” Hun svarte etter å ha tenkt seg om: ”Det er at Jesus Kristus kom og ble født i fattige kår, som en av oss. Derfor vet han hvordan vi har det her.” Hun var gift og hadde to små barn. Ikke så fattig som mange andre. Både hun og mannen hadde jobb. Men en enkel livsstil. De bodde i ”tjenestebolig” ved sykehuset. Boligen bestod av et rom med køyeseng og en liten sofagruppe. Og så utekjøkken og utedo. Men hun gav ikke Jesus og Gud skylda for at hun og familien ikke levde i mer velstand. Hun gjorde sin jobb som jordmor med kjærighet og stor innsats. Og hvert år ble det jul med høytid likevel. Det materielle utviklet seg ikke til stress og mas. Majoriteten har ikke råd til å kjøpe gaver. Slike store handlesentre som vi har, finner man kanskje i hovedstaden og de rikeste kan gå der og oppføre seg som oss i vesten. For de fleste blir det en glede å få nye klær. Og kanskje litt godt kjøtt 1.juledag. Mange får ikke det en gang. Men Jesus er den viktigste gaven. Han blir hovedpersonen i jula. Og var det ikke det Gud hadde tenkt? For de materielle gavene varer ikke engang hele livet. Men vennskap og fellesskap med Jesus Kristus blir en grunntone å leve alle livets festdager og hverdager på. Og fellesskapet i feiring blir viktig.

For tiden leser jeg jevnlig en liten refleksjon i ei bok: ”Den indre rytmen”.

Det reflekteres der over bl.a. ”Å lære oss å

si ja.” Vi skal ikke stryke over det vi har lært om at vi må lære oss å si nei til noe for ikke å forstrekke oss og for ikke å stresse oss selv og andre ut. Men det er også noe vi skal lære oss å si ja til. Hva er det? Vi må gi slipp på noe for å kunne si ja til omprioriteringer, til forandringer. Det handler om lydighet som en åndelig erfaring. Ja, jeg tror det er sant.

Noen må ta noen nye valg, være lydige, våge å si ja til et kall for å gjøre det som ikke nå gjøres.

For skal Guds rike komme i vår verden, i adventstida, i julehøytiden og i dagene som følger må noen åpne seg for det ukjente og leve annerledes. Noen må våge. Ja, kanskje handler det om å mangle frihet enda vi trodde at vi var frie. Hva er det som hindrer oss i gjøre det vi egentlig skulle gjøre? Tanken med julefeiring er at Guds rike skal være levende iblant oss, synlig og virkeliggjort for denne verden slik at mange flere får erfare friheten og livet.

Vi takker for alle dem som holder ut i sin tjeneste som kristne, under fattige kår, i forfølgelse og nød med ydmykelser av mange slag.

La oss huske dem og be for dem spesielt denne tida.

La oss også be for folk, menighetene og gudstjenestene denne julen her i vårt land og utover vår verden. Guds ord skal leses, forkynnes, spilles og synges på mange, mange språk.

Det er vidunderlig stort og fullt av håp. Noen får høre Guds ord for aller første gang. Det vakreste av alt om Guds kjærighet til forsoning, trøst, fellesskap og etterfølgelse. Da blir livet meningsfullt.

Gledelig jul og Guds Fred.

Hilsen Torbjørg

Hilsen fra Ragnhild Bjørsvik

I forrige nummer hadde vi klipp fra bloggen til Fam Bjørsvik - her har de sendt oss en liten hilsen:

Jeg heter Ragnhild Bjørsvik (34 år), er gift med Tore. Vi har barna David Mikal (1,5 år) og Anna Dorthea (3,5 år) og vi flyttet til Arequipa i Peru i august. Planen er å være her de neste 6 årene. Jeg er sykepleier og mannen min er prest. Vi er utsendt av Norsk Luthersk Misjonsamband. For tiden studerer vi spansk. Jeg har tidligere bodd i Bolivia og kan derfor en del spansk fra før. Det er flott å få satt grammatikken på plass og lære litt mere om peruansk kultur. Før vi forlot Norge jobbet jeg på Lofoten sykehus. Må si at det har vært litt overgang fra turnuslivet til heltidsstudent med fri hver helg og undervisning fra mandag til fredag.

Jeg er blitt feltsykepleier (20 %-stilling), men starter først for fullt når jeg er ferdig med språket. Så langt har det kun gått ut på litt vaksinerings av misjonærene. Siden vi har

små barn skal jeg jobbe 50 % etter endt språk skole, hva de siste 30 % blir, vil tida vise. Det blir noe innen et digni-prosjekt eller menighet. Tore skal mest sannsynlig inn å jobbe i den lokale kirka når han er ferdig med språkskolen.

Barna våres går på en lokal kristen barnehage og trives der selv om opplegget er ganske så annerledes enn i Norge. Her har de lærerbøker og lekser. Stempel med smilefjes blir gitt når leksene er gjort!

Den første tida her har gått fort og det har vært dårlig med tid til å kjede seg. Det meste tar gjerne litt tid her ute, men nå føler vi at huset vårt er blitt et ordentlig hjem med bilder på veggen og møbler!

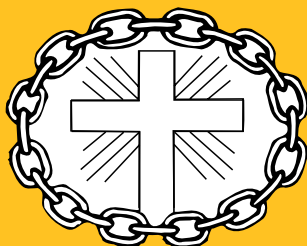
Så langt trives vi og har fått være friske!

Be gjerne om god helse, at vi må komme fort inn i kulturen, finne trivsel og glede i tjenesten.

Takk for at dere husker på oss!

B Ø N N E K O R T

*Hans herlighet til pris
Ef. 1.12*

EF. 1,12

Sykepleiernes Misjonsring

Søndag: ”Herren velsigne deg og bevare deg” 4. Moseb.6.24

Vi ber for:

Israel: Ebenezerhjemmet, DIN

Mali: Anne Karine Sandnes Ebitu, Nor
Else S. Vatne, NMS
Karina Lassen, Nor

Vest Afrika: Linda Gjerde, NLM
Gunhild Lovise Habostad, NLM
Eldbjørg Selstø, NLM
Ellen-Irene Heng, NLM

Mandag: ”- når dere uttaler mitt navn, - vil jeg velsigne –”
4. Moseb. 6.27

Etiopia: **Margrethe Mørk, NLM**
Silja Kiplesund, NLM
Sonja Angela Kûspert, NMS
Gunn Eline Birkeland, NMS
Bente Klaussen, CBC

Kamerun: **Sandra Bischler, NMS**
Solbjørg Pilskog, NMS

Senegal: Anette Nordhelle, KMM

Tirsdag: ”- jeg vet at den du velsigner, er velsignet –” 4. Moseb. 22.6

Kenya: Eli Loland, NLM
Linda Lilleheim, NLM
Brit Jorunn Dalseth, NML

Tanzania: Marit Thingbø, NLM

Madagaskar: Ingebjørg B. Sand, NMS
Anna Vea Rønningen, NMS

Zimbabwe Ragnhild Sand, MKM

Onsdag: ”- jeg vil velsigne deg – slik du skal bli til velsignelse –”
1. Moseb. 12.2

Brasil: Turid Dahl, DFEF

Peru: Ragnhild Bjørsvik

Bolivia: Torborg Fossane Steine, NMA
Sissel Ommedal, NLM
Lone Husby, NLM

Ecuador: Irene Aandstad, NMA
Rebecca Andreassen Garcia, NMA

Paraguay: Ruth Bente Paulsen, FAM
Thore Paulsen, FAM

Torsdag: ”Velsignet være han som kommer i Herrens navn” Matt. 21.9

Nepal: Evelyn Mollestad, HP
Miriam Bergh, HP
Ragnhild Skeie, HP

India: **Anne Margrethe Eidesvik, KMM**
Reidun Refsdal, MKM

Pakistan: Marit Rasmussen, PYM
Lise Rudvin, M28

Indonesia: Berit Helland, NLM
Silje Stavland, NLM
Anna Rifsgaard, NLM
Målfrid Kolbrek, NLM

Fredag: ”Kom hit, - dere som er velsignet av min far” Matt. 25.34

Thailand: **Reidun Haugen Dalseth, HP**

Mongolia: **Åshild Sørhus, NLM**
Mette Hugdal, NLM
Claudia P. Osorio Gonzales, NLM
Rita Jonasmo, NLM

Fillipinene: Hilde Bringedal, NMA

Taiwan: Inger Marie Liu, NMA

Vietnam: Inger Elise Skauen, NMA

Lørdag: ”Gud-som i Kristus har velsignet oss med all Åndens velsignelse”
Ef. 1.3

Vi takker og ber for;

- kristent interkulturelt arbeid
- kristent internasjonalt fellesskap
- SMR`s grupper og enkeltmedlemmer
- for misjonærer som er hjemme for godt
- SMR`s landsstyre, formann og kasserer
- Misjonsringen
- våre søsterorganisasjoner
- sykepleiehøgskolene

Vi ber om vekkelse og åndelig fornyelse over norske sykepleiere

Vi ber om Guds ord inn på sykehus og sykehjem

Vi ber for hele vårt folk

Vi ber for nasjonale sykepleiere og deres skoler

Vi ber for krigens ofre og at arbeid med fred i verden må lykkes

Vi takker for all Guds velsignelse over SMR og ber høstens Herre drive arbeidere
ut i sin høst

Vi ber for misjonsorganisasjonene;

De Frie Evangeliske Forsamlinger	DFEF
Det Norske Baptistsamfunn	DNB
Den Norske Israelsmisjon	DIN
Den Norske Misjonsallianse	NMA
Det Norske Misjonsforbund	DNM
Det Norske Misjonsselskap	NMS
Frelsesarmèens Ytremisjon	FAM
HimalPartner	HP
Kristen Muslimmisjon	KMM
Metodistkirkens Misjon	MKM
Normisjon	Nor
Norsk Luthersk Misjonssamband	NLM
Pinsekirkens Ytremisjon	PYM
Misjonsbefalingen	M28
Childrens burn care	CBC

Rapport fra Link-konferansen 4. og 5. september 2012.

NORME står som arrangør. I år igjen var vi samlet i Storsalen i Oslo.

Tema:

”HVOR LANGT MÅ MAN REISE FOR Å BLI MISJONÆR?”

Programmet?

Jeg fikk anledning til å være med på denne konferansen som representant for SMR. Ledere og flere ansatte i norske misjonsorganisasjoner, menighetsledere og andre var med disse to dagene. Mange unge mennesker i år. Og engasjementet var stort. ”Speed-learning”, en ny opplevelse for meg. Det består i at flere innledere skal i løpet av noen få minutter gi et miniforedrag om hvordan de jobber og hva de ønsket å prioritere i sin organisasjon. Vi som deltakere kunne velge og vandre fra den ene til den andre for å lytte og lære og delta i samtalen med spørsmål. Vi fikk tanker og utfordringer for hvordan være misjonær og disippel. Noen skal fortsatt reise langt og må krysse flere grenser. Kallet er fortsatt at alle skal få høre evangeliet om Jesus Kristus. Men mennesker i vår nærhet her i vårt norske samfunn er også vårt kall. Vi har det gode budskap å formidle videre. Flott at også noen av hovedstadens innvandrermenigheter var representert. De er en ressurs i dagens Norge. Har vi en tendens til å ikke legge merke til det?

I paneldebatten fikk vi innblikk i noens erfaring om at det kan være mange vanskeligheter dersom en innvandrerungdom ønsker å bli kristen og døpe seg. Vi fikk også høre at Bibelselskapet hadde besøkt mange ungdomsamlinger i sommer. Det hadde vakt forundring at så lite innvandrerungdom var med på disse samlingene.

Evangelisering og disippel-liv

Krish Kandihia, prest fra den Evangeliske Alliansen i England, hadde foredrag tirsdag kveld. Onsdag morgen delte han også fra sin erfaring som menighetsprest i England. Han og kona ble som nyutdannede, for en del år tilbake, antatt som leder i en menighet. Det var en menighet der alt gikk ”på det gamle”. De som ønsket fornyelse og forandring hadde forlatt stedet. Igjen satt en del av den eldre garde. Men denne unge pastor som hadde sine røtter fra India ble kjent med folket. Han gikk også på hjemmebesøk. Bl.a kom han til en gammel dame som ikke lenger kunne komme til gudstjenestene pga helseproblemer. Men hun tok i bruk sin mulighet som forbeder. I hjemmet sitt hadde hun en dame som kom regelmessig for å hjelpe henne. Denne damen begynte hun å be aktivt for. Etterhvert bestemte hun seg for å fortelle at hun ba for henne. Da denne damen fikk vite at hun ble bedt for brast hun i gråt av glede og forundring. Hun ble så takknemlig og ville gjerne bli bedt for. Bønnene ble bare mer konkrete. Og etterhvert ble resultatet at denne hushjelpen ble kristen og aktiv i menigheten. Temaet gjennom dagen var preget av at vi som kristne er kalt til å være disipler der vi er. Mange venter rett utenfor husdøra vår, på å bli kjent med Jesus. Men også noen må fremdeles krysse grenser, globalt og kulturelt. Verden er i stor forandring. Folk flytter mer og mer. I vår tid, med så mye misjonsarbeid gjen-

nom mange år, er det fortsatt mange som aldri har møtt et kristent menneske. Noen land og områder er lukket for kristen påvirkning. Og mange har ikke noe kjennskap til hva kristen tro er. De vet ikke hvem Jesus Kristus er. Lar vi oss påvirke av det?

Kristne menigheter vokser hurtig

Det var også en stor inspirasjon å høre foredrag av **Molly Wahl fra Operation World**. Hun kunne fortelle om stor kristen vekst i verden idag. Mye mer enn vi vanligvis tenker over. Det er størst vekst av kristne i land i Afrika sør for Sahara og i Asia. Noen steder er veksten større en befolkningsveksten. Den evangeliske kirke vokser hurtigst. Og hun fortalte at det

er stor vekst av kristne i Iran og Afghanistan. (Det var fantastisk når vi også hører om mange kristne som flykter fra landene hvor det er forfølgelse). Virkelig en oppgave for oss å være forbedere.

Så la oss ikke bare sukke over at vi er få i mange kristne sammenhenger idag. Men la oss inspirere og være utholdende i de oppgaver vi har fått. Det vokser andre steder i verden, mer enn hos oss. Må Herren Jesus stadig få tenne gløden i oss slik at vi erfarer at det er livgivende og livskraftig det vi har fått å gi videre utover grensene geografisk, kulturelt og språklig. Og også i våre nærmiljø.

Torbjörg Vikingsdal Andersen

Helseprosjekt i Indonesia

På SMR styremøte i september ble det gitt økonomisk støtte til et helseprosjekt i Indonesia og det ble tatt kontakt med utsending Berit Helland for å høre hva dette prosjektet går ut på. Her er svaret vi fikk fra henne;

Helseundersøkelsen vi har fått støtte til skal foregå i februar/mars neste år. Den vil bli gjort i en landsby nord på Lombok som heter Sukadana. Der bor det ca 7000 mennesker. Fokuset vil være på kvinner og barn under 5 år. I tillegg har World Relief (WR) spurt oss om å integrere spørsmål om jordbruk og vann i undersøkelsen. Dette jobbes det med nå for å få til. Vi vil gjøre et systematisk utvalg av husstander som vi kommer til å undersøke og stille spørsmål til. Vi håper å få med oss to lokale som snakker stammespråket Sasak godt slik at de kan oversette når spørsmålene skal stilles. Mange nord på øya snakker dårlig indonesisk – det språket misjonærene snakker.

Vi vet at barnedødeligheten her på Lombok

er stor, og er spente på hva vi finner ut ang dette. Etter å ha foretatt Medical outreach i alle dellandsbyene i Sukadana, vet vi også at hudproblemer/kløe er et stort problem. Øvre luftveisinferksjoner var også en diagnose som stadig kom igjen, da vi foretok Medicals i Sukadana.

Svært få i Sukadana har toalett. Skogen er stedet de går når de skal på do. Ved hjelp av WR har vi nå vært med å bygget et par do, og håper at befolkningen selv vil se en forskjell når det kommer til sykdommer osv. Lokale myndigheter har også et mål om at 70 % av befolkningen skal få seg do.

Det er disse opplysningene vi har å gi så langt, men vi vil komme med rapporter når undersøkelsene er ferdig. Takk til SMR for forbønn også for dette prosjektet.

Med vennlig hilsen Berit Helland

SMR i Sandefjord er 80 år

SMR-gruppen i Sandefjord ble stiftet 14. november 1932. Kaspara Larsen hadde vært med i SMR i Oslo og ble minnet om å starte en gruppe her i Sandefjord. Det første møtet ble holdt hos henne. Ester Bjerknes ble første formann og Anna Nygård kasserer. Det var 14 søstre som tegnet seg som medlemmer. Den gangen var møtedagen hver 1.lørdag i måneden. Pengene som ble samlet ble sendt til hovedkassen i Oslo.

Møteformen har forandret seg lite gjennom disse 80 årene. Det har hel tiden vært samling om Guds ord, bønn for misjonen og da særlig misjonssykepleierne. Bønnekortet er en god hjelp til det. Vi har møter rundt i hjemmene slik det har vært hele tiden. Det er som regel besøk til å holde andakt. Av og til har vi besøk av misjonærer som forteller om sitt arbeid ute. Arbeidet har forandret seg med årene, men misjonsbefalingen er den samme.

Siden 1979 har vi ikke hatt fast formann. Styret har fordelt oppgavene seg i mellom. Olga Frantzvåg har vært kasserer siden 1979 og er det fremdeles. Det står det respekt av. Vi samles hver 1. mandag i måneden. Fast servering er kaffe og boller. Frammøtet har variert gjennom disse årene. Ser av medlemsfortegnelsen at det har vært godt over 30 medlemmer på 60-tallet. Men gjennomsnittet har vært 10-12 stk på møtene. Mange trofaste medlemmer er gått bort og noen nye er kommet til etterhvert. Vi ønsker oss mange nye sykepleiere med kall og ansvarsfølelse for misjonssykepleiere og misjonen.

Pengene som blir samlet inn på hvert møte blir sendt direkte til hovedkassen i Oslo. Vår bønn er at Gud fortsatt må velsigne SMR lokalt og utover i landet, landsstyret, formann og kasserer.

SMR i Voss er 65 år

I år er det 65 år sidan SMR starta opp på Voss, og dette ynskter SMR-gruppa vår å markere. Me ville i det høvet også "slå eit slag" for SMR, – og kanskje få nye med i gruppa vår. Invitasjonar vart sende ut til festsamlinga 13. september, og fleire takka ja til innbydinga.

Leiaren vår, Signy Mangersnes, ynskter alle varmt velkomne til festsamkoma. Ho fortalde om korleis SMR byrja på landsbasis, og delte også noko av laget sin historie framover.

På Voss vart SMR starta i 1947. Laget hadde pause frå 1961 -1976, men etter den tid har gruppa vore i gang. Me samlast ein gong i månaden til fellesskap, forbønn og gjevartene.

Forstanderinna ved Bergens Diakonissehjem, Rollaug Waaler, heldt festtalen for oss. Ho delte nokre tankar omkring teksten frå Luk.10, 38-42. Jesus var på besøk hjå Marta og Maria. Jesus har det eine og viktige nød-

vendige som han ynskjer å dele, også med oss i dag.

Rollaug Waaler tok oss vidare med, i ord og bilete, til Indonesia der ho og familien hadde vore i misjonsteneste i 6 år. For oss vart dette eit interessant og lærerikt møte med ein annan kultur.

Ei god matøkt høyrer med, og me kosa oss med kaffi/te, smørbrød og kaker. Den gode samtalen gjekk lett ved borda. Etter maten var det tid for bønnekortet. Marit Helleve og Kristi Helleve las opp bønneemna og bad for desse. Men før gjennomgangen av kortet, delte Kristi med oss kva det hadde betydd for henne at namnet stod på bønnekortet. Det å vita at ho vart bedt for alle dei åra ho var i misjonsteneste i Etiopia, gav kraft og styrke til kvar dag.

Det er fint å kunne vere med å gje ei gåve til SMR og det var det også høve til denne kvelden. Marie Bø gledde oss med song, og pia-

Signy Mangersnes, leiar.

nist var Olaug Gravdal.

Før me avslutta festsamlinga bad me Fader Vår saman, og lyste så Herrens gode velsigning over kvarandre.

SMR- gruppa vår kjende takksemd over ein god kveld. Ein kveld der me følte fellesskap og glede over og med kvarandre. Ein kveld som anda litt historie, sentralt frå 1921, lokalt

Rollaug Waaler, Olaug Gravdal og Marie Bø.

for oss på Voss frå 1947. Ein kveld der me både fekk kjenna, sjå og høyra at desse historiske linene er eit viktig bakteppe for denne tenesta i Guds rikes arbeid også i 2012.

Marie Rekve

TIL MINNE

Solveig Furre f. 23.09.18 døde 7.9.12. Solveig var utdannet ved Sanitetens sykepleierskole i Stavanger. Hun arbeidet i mange år ved Stavanger Sykehus med avd som avdelingsleder.

Solveig vil bli husket av mange som en varm omsorgsperson. Det var hun i blant pasienter, som avd.leder og for pårørende.

I SMR hadde hun en stor oppgave som leder av gruppen i mange år. I løpet av den tiden var hun med i landstyret i SMR. I pensjonisttiden var hun aktiv helt til det siste. Vi lyser fred over Solveigs minne.

I testamentarisk gave etter Solveig Furre har SMR mottatt kr 200 000.-

*Så er jeg frelst, så er jeg fri,
så har jeg funnet frem.
Så er min strid med ett forbi,
så er jeg i mitt hjem.
Det hjem min Frelser lovet har
hver den som korset med meg bar
Guds paradys, vårt rette hjem
Det ny Jerusalem.*

*Hilsen Stavangergruppen av SMR
Magnhild Bø*

B ØKONOMI
ECONOMIQUE

NORGE P.P. PORTO BETALT

Retur og adresseforandring til:
SMR's kontor
Lovisenberggt. 15 A,
0456 Oslo

LANDSMØTE 2013

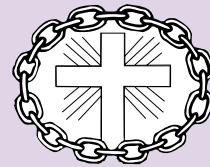
Noen av oss liker å planlegge i god tid og almanakken for 2013 er allerede blitt tatt i bruk.

Er du slik MÅ du sette av 13. - 16. juni med en gang. Da skal vi nemlig møtes på Rødde folkehøgskole i Melhus, nær Trondheim til landsmøte for SMR.

Jeg gleder meg og håper du også gjør det.

Ønsker alle våre lesere en god jul og et godt planlagt 2013.

Mvh Frøydis
redaktør

EF. 1,12

MISJONSRINGEN utgis av Sykepleiernes Misjonsring

Lovisenberggt. 15 A, 0456 Oslo, tlf. 22 35 82 72
Postgiro: 0532.12.86285. Bankgiro: 1609.51.13676

E-post: SMR@Lovisenberg.no

SMRs hjemmeside: www.misjonsringen.no

Formann: Torbjørg V. Andersen,

Nordre Alle 13, 3122 Tønsberg, mobil 48 27 44 81

E-post: torbj-a3@online.no

Redaktør: Frøydis Vestbøstad,

Gulbrandsveien 11, 7088 Heimdal, mobil 93 80 67 48

E-post: froydisvest@gmail.com

Hovedkasserer: Ann-Mari Rothli, mobil 93 66 27 66

Lovisenberggt. 23C, 0456 Oslo

ISSN 1892-7416

**Neste nummer kommer i februar.
Innsendelseav stoff - senest 6.2.13.**